

Κρτ Τάσος Τρέσσος

«Καταντήσαμε μισθοφόροι για το μηνιάτικο»

Είναι η πιο αναγνωρισμένη μορφή ακτοπλοίου πλοίαρχου. Με πραγματική υπηρεσία 32 χρόνια και 7 μήνες στο φυλλάδιο, γνώρισε και έζησε από κοντά όλα όσα αποτέλεσαν τη δομή της ακτοπλοΐας από τις αρχές της δεκαετίας του '80 και έπειτα. Έχει πολλά να πει και τόσα να διηγηθεί και πραγματικά θα μπορούσαμε να φτιάξουμε μια ανθολογία με γεγονότα, καταστάσεις, όμορφες στιγμές και γεγονότα σταθμούς. Δυστυχώς, όμως, βρισκόμαστε σε μια περίοδο πολύ δύσκολη για ό,τι περιλαμβάνει ο όρος ελληνική ακτοπλοΐα. Έχοντας απέναντί μου έναν άνθρωπο με τόσες παραστάσεις, δεν θα μπορούσα να μην ζητήσω την άποψή του και για όλα αυτά που μας απασχολούν σήμερα.

Ο Κρτ Τάσος Τρέσσος, λοιπόν, σε μια διαδρομή από το 1969 μέχρι σήμερα, διατηρώντας πάντα το προσωπικό και μοναδικό του στυλ που τον έκανε ξεχωριστό και αγαπητό σε όλους μας

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΗΛΙΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΤΟΣ

Το ραντεβού είχε κλειστεί για μια καλοκαιρινή Δευτέρα στον Πειραιά, λίγες ώρες πριν την αναχώρηση του ΠΡΕΒΕΛΗΣ, στο οποίο είναι πλοίαρχος το τελευταίο διάστημα. Συναντηθήκαμε στον καταπέλτη και μετά ανεβήκαμε στο γραφείο του.

Πότε ξεκινήσατε τη ναυτική σας καριέρα;

«Το 1969 στα φορτηγά πλοία με τη Samonas Company και έπειτα πήγα στο ΑΓΓΑ ΕΙΡΗΝΗ του Καλλιμανόπουλου πρώτα ως ναύτης και μετά ως ανθυποπλοίαρχος, μόλις συμπλήρωσα την απαιτούμενη υπηρεσία. Στα φορτηγά έμεινα συνολικά 13 χρόνια, μέχρι το 1982. Τότε έκανα δύο μπάρκα στα ψυγεία ως γραμματικός πλέον. Μετά

ακολουθεί αυτό το ντοσιέ που περικλείει όλη την καριέρα μου στην ακτοπλοΐα».

Ας το ξεφυλλίσουμε, λοιπόν, μαζί. Ποιο ήταν το πρώτο βαπόρι;

«Το ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΞΠΡΕΣ του αείμνηστου καπτά Κώστα Βεντούρη. Ένα φοβερό πλοίο, στο οποίο πρωτομπαρκάρισα τον Ιούλιο του 1983 ως υποπλοίαρχος. Ήταν και η πρώτη μου επαφή με την ακτοπλοΐα. Ήμουν τυχερός, γιατί σ' αυτό το πλοίο έκανα με τους θρύλους της εποχής και όχι μόνο. Με τον καπτά Κώστα Κουράτολο, που μέχρι πρόσφατα ήταν αρχιπλοίαρχος στου Γιώργου του Βεντούρη, με τον Χριστόφορο Κοτσαμπά και τον Μιχάλη Δεναξά, που είναι σήμερα στα SUPERFAST. Πραγματικά τότε ήταν οι δάσκαλοι της επο-

χής. Επόμενος σταθμός το ΚΙΜΩΛΟΣ, το οποίο κι αυτό ήταν ένα πολύ καλό βαποράκι για την εποχή του. Ευέλικτο και σε ιδανικό μέγεθος για τα λιμάνια μας, ιδιαίτερα της άγονης γραμμής. Στο ΚΙΜΩΛΟΣ έπιασα ύπαρχος με καπετάνιο ένα άλλο μεγάλο όνομα της εποχής, τον Φώτη Καλαθά. Ήταν μοναδική εμπειρία. Εκεί άρχισα να μπαίνω στο πνεύμα ενός πλοίαρχου».

Μετά η ιστορία γράφει αδελφοί Αγαπτοί. Σε ποιο βαπόρι τους ξεκινήσατε;

«Στο ΝΗΡΕΥΣ το 1986 με πλοίαρχο τον αείμνηστο Μιχάλη Πέλλα. Μ' αυτό οργώναμε τις άγονες, σχεδόν όλο το Αιγαίο, και πιάναμε όπου βλέπαμε προβλήματα. Με 75 μέτρα βαποράκι κατεβαίναμε μέχρι τη Ρόδο και περνούσαμε χει-

μώνα καλοκαίρι το Καρπάθιο. Ήταν ένα όμορφο και πολύ καλό βορειοευρωπαϊκό σκαφί. Ένα ευέλικτο πλοίο με Ritch και προπελάκι και μεγάλη "κοιλιά", που του έδινε τη δυνατότητα να έχει μεγάλη χωρητικότητα στο γκαράζ, αναλογικά με τα μέτρα του, και να είναι καλοτάξιδο πάλι σε σύγκριση με το μέγεθός του. Έγραψε ιστορία και ανέδειξε πολλούς και άξιους ναυτικούς. Μετά ακολούθησε το ΑΙΓΑΙΟΝ τον Μάρτιο του 1987, όπου ήμουν ύπαρχος. Τη διετία 1988-1990 ταξίδεψα με το GOLDEN VERGINA, πάλι ως ύπαρχος, με καπετάνιο τον Βασίλη Γιαννακή. Το 1992 είχα πάρει ήδη το δίπλωμα του καπετάνιου και πρωτοέπιασα πλοίαρχος στο ΑΙΓΑΙΟΝ. Διαδέχθηκα τον Σιδερή Μαμίδη και κάναμε δρομολό-